

NB-NYTT!

NITTEDAL
Bygdekore

LEDEK'N

NB-nytt nr. 1 – 12. årgang – mars 2011

I redaksjonen:

Anja Drangsholt

Narve Trædal

Bengt Granheim

God økonomi, medlemsvekst. Eit Verdi-prosjekt som har potensiale til å spele i toppdivisjonen i amatør-kor-Noreg dette året. Det er ikkje mange skyer på bygdekorehimmelen, når eg no sit med leiarklubba i handa att. Det er forresten utruleg kor lite volum det er blitt på eiarlassen, sidan forrige gong eg hadde flyttesjau. No ligg alt flott sortert og samla på ein liten harddisk. Også der er koret på eit profesjonelt nivå. Kulturprisen frå 2001 og eit par slunkne bærenett, er alt som er.

Men det liknar ikkje meg å vere sutelaus. No gjeld det at vi kan tilby opplevingar som gjer at vi kan halde på dykk nye vi har fått. Bassrekkja; du gamle, du grå. Og førstesopranane - eit flyktig folkeferd. Eg får vondt i magen når eg ser tomme plassar. Men litt vil eg likevel tillate meg å nyte, no, desse vekene fram til juni. Nett no ER alt såre vel. Så får vi vone at Vilnius-repertoaret er tilfredsstillande nok også for dykk som ikkje skal vere med dit. Og at nysgjerrigheita og lysta på neste års "lette" prosjekt får dykk til å bli - og at de jamvel greier å overtale ein nabo, kjenning eller slektning, slik at de kan kaste dykk inn i kampen om rekrutteringspremiane til hausten.

Men først skal me ha våren saman.

Narve

Her fra Voluspaa-konserten i Hamburg 01.10.2005 med Wandsbeker Sinfonieorchester.

DET GODE KORLIV...

Det er godt dokumentert at det å synge i kor gir oss bedre helse, bedre selvtillit osv. Helse er jo "nesten alle" er opptatt av på godt og vondt. Her følger noen sitater fra mer eller mindre kjente mennesker om helse:

"Du må elske og takke ditt skjelett som så trofast år etter år hindrer deg i å falle fullstendig sammen." *Benny A*

"Spis halvparten så meget, sov dobbelt så meget, drikk tre ganger så meget og le fire ganger så meget - så kommer du til å leve til noen slår deg i hjel. *Ukjent*

"Du skal ikke bekymre deg for helsen. Den forsvinner av seg selv." *Robert Orben*

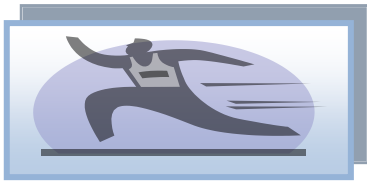
"Han var så svak at han ikke orket å synge på siste verset."

Nils-Fredrik Nielsen

"Leger gir medisiner som de vet lite om, for å helbrede sykdommer de vet mindre om, til mennesker som de ikke vet noe om."

Voltaire

MEGLEMSSTAFETT

Kjære korvenner

Alle organisasjoner har sine stevner og treff. Jeg fikk være med på mitt første stevne i guttemusikken (!). Jeg tror det var en fin opplevelse, selv om det var langt å gå og mye venting. Senere stevner husker jeg som ganske blandede opplevelser. Felles for alle var lang innmars og mye venting, og vi lærte oss etter hvert at ordene "Erklærer stevnet for åpnet" fra høytalerne betydde at vi kunne gå hjem. Hvis ikke korpset vårt skulle spille på stevnekonserter, da. Da måtte vi vente helt til fellesnummeret, og det var mørkt før vi kom hjem. I juni...

Mitt første korstevne var i Haugesund. Det startet med 1 ½ times venting på Slattum busstopp, og fortsatte med venting natten igjennom på en stengt bensinstasjon i Lier. Men vi rakk kirkekonserter neste kveld. Singers Corner med KORps var gøy, og drilltroppens nyinnkjøpte Sputnik-truser gjorde uutslettelige inntrykk. Gjennom snart 20 år har det blitt noen korstevner, og ganske mange korttreff. Noen har lært seg å utnytte ventetid og busstid, det merkes av og til litt for godt på konserten.

Noen har lært av skolekorpstiden, og reiser hjem så snart vi har sunget.

Men mange blir igjen på mer og mindre forberedte festligheter. Og jeg synes stadig at Nittedal Bygdekor er blant de beste til å arrangere! Det er morsomt å høre andre kor. Noen ganger er det bare kjedelig, selv om koret synger bra. Det kan ha med repertoaret å gjøre, og vi må vel innrømme at vi ikke treffer optimalt bestandig, vi heller. Men total bom er det sjelden, og variasjon er viktig. Noe bråk (som kanskje hadde blitt musikk hvis vi hadde jobbet med det?), noe seriøst (selv om det låter vesentlig bedre i kirke enn i et forsamlingslokale) og noe svensk, som bestandig treffer godt.

Jeg gleder meg i hvert fall allerede til neste treff! Undres hva Sverre Ringard husker best fra sine enda mange flere år i koret?

Hilsen Tor

Her ser vi Tor dypt konsentrert på en av sine utallige konserter. Tor runder for øvrig 20 år i koret om noen uker. Ikke dårlig.

JUBILANTER

BURS-DAGER:

70 år!

11.03.11 Gerd Oldeide

ANTALL ÅR I KORET:

30 år:

20.01.11 Helga Morken

20 år:

09.01.11 Marit Konttorp

09.01.11 Rolf Konttorp

17.01.11 Sidsel Øyen

06.02.11 Øyvind Syreng

17.04.11 Tor Solhei

POPULÆRT KORTREFF

Som vennskap var vi i tillegg den 12. mars nok en gang samlet til felles musikalsk utfoldelse og glede, denne gangen i Skedsmo Samfunnshus. Disse uformelle korsamlingene er både hyggelige og nyttige. Vi ønsker oss derfor til flere slike. Ta gjerne med familie og venner neste gang, det er enda hyggeligere å synge når det er mange tilhørere i salen.

Anja

NB-PROFILEN

Navn: Aud Engesvoll (49)
Stemme: 2. sopran
Sivilstatus: Samboer med sønn på 13
Yrke: Yrkesfaglærer

I fjor høst sang Aud seg gjennom korets nåløye med "Amazing Grace". Mange av dere kjenner sikkert ansiktet hennes fra flere årganger av Nittedalsrevyen, hvor hun har utmerket seg med både skuespill og en flott sangstemme. Aud er oppvokst på Tolga i Østerdalen og kommer fra en musikalsk familie. Som yngst av tre søstre ble hun tidlig familiens spilloppmaker og entertainer. Hun debuterte som skuespiller i tredje klasse på barneskolen, ironisk nok med hovedrollen i "Prinsesse Vil Ikke". Men hun ville absolutt! Siden den gang har det blitt mer av både musikk og teater. Fra ungdomstiden har Aud erfaring fra både musikkorps og russerevy. I voksen alder hun vært med i flere bedriftsrevyer, både som tekstforfatter og artist. Til daglig jobber Aud ved Strømmen videregående skole. Hun er opprinnelig utdannet sykepleier, men videreutdannet seg for noen år siden til yrkesfaglærer. Nå underviser hun i helse- og sosialfag. Aud driver

også med massasje og aromaterapi, så hvis du får akutt

behov for en spabehandling, trenger du ikke å reise lengre enn til Skyset. Aud en engasjert dame og et typisk ja-menneske, og hun leverer aldri noe halvgjort. Til NB-nytt forteller hun at hun stortrives i koret, og hun at hun synes Gjermund er en kjempedyktig dirigent.

ØYVIND: TJUEÅRSTUBILANT, MEN YNGST I BASS-REKKA!

"I januar 1991 gikk jeg på Bjertnes Videregående skole og var veldig musikkinteressert. Spilte bass, gitar og sang i diverse rock- og punkband. Det var da vennegjengen bestemte seg for å begynne i koret at jeg slang meg på. Bente (Almås Pettersen), Christine, Atle (Eljevåg) og jeg. Vi var alle 17 år og jeg husker at jeg måtte ha med melding hjemmefra på førstegangsreis til Granavolden. Det var ikke akkurat tamme folk i koret vi hadde begynt i! Kan ikke huske at noen spytta i glasset, nei!"

Øyvind i kjent stil på scenen...

Han innrømmer at han var over middels skeptisk til å begynne i kor. "Alle har jo en viss forestilling om hvordan det er å synge i kor (og kormusikk), og jeg var ikke unntaket. At vi begynte som

scenearbeidere på den første cabareten vår gjorde nok sitt til at oppstarten ble myk. Det var først ved neste cabaret igjen at vi var aktivt med i forestillingen."

Noe du husker spesielt godt fra "de dager"?

"Har et vagt minne om elleville korturer både med og uten Sputnik-truser. Snekkersvekara gjorde stort inntrykk på meg, og er kanskje det enkeltnummeret som jeg har nynet mest på siden. Da jeg fremførte "Born to be wild" som første solonummeret mitt i koret og Atle samtidig seilte

inn på scenen med en scooter, var det også utvilsomt et høydepunkt. Et år hadde Morten og jeg ikke råd til å være med på Granavolden, men suget ble for stort så vi pakket hjemmebrenten inn i soveposer og satte oss i bilen. Det året sov vi i bomberommet og det ble samlet inn penger så vi fikk oss mat i kroppen. Det er korvenner det!

Di største kor-oppleveling?

"Utenlandsturer til USA og Irland har vært opplevelse for livet. På turen til USA sang vi på Norsk Høstfest. Enormt mange mennesker som publikum og mange av dem med norske røtter. Da vi skulle avslutte konserten med "Ja vi elsker", reiste noen gamlinger seg på første rad mens de tørket tårer. Da stakk det så forferdelig til i nasjonalfølelsen til unge herr Syreng, at han måtte dukke seg bak de som sto foran ham i koret og gjøre det samme"

Nå er 17-åringen altså blitt tjue år eldre; familiefar med kona Jannicke og barna Vilde på fem og Gard på sju. Reiser hver dag fra Nedre Nygård til Bjølsen, hvor han arbeider på familiebedriften Laksen Fisk & vilt, bl.a. sammen med bror Morten, som for tiden har kor-pause på grunn av han ble pappa i høst.

Så voksen er Øyvind blitt at han kan tillate seg å se litt tilbake, og sammenligne. Før: Mindre kor, mye humor, mer useriøst stoff (og sangere, men ikke mindre flinke av den grunn). Nå: Stort kor, ekstremt god dirigent, deilig å synge klassisk musikk. Både fortida og nåtida har sine positive - og litt mindre positive sider. "En ting jeg savner spesielt, og som kunne vært matnyttig for nye i koret, er hvordan vi før var flinkere til å dele opp koret i mindre grupper. Det var iallefall sånn jeg ble fort kjent med alle de andre, og ikke bare de som man vanligvis sitter ved siden av hver onsdag. Det som uansett er sikkert er at kvaliteten har, sammen med kvantiteten steget siden jeg begynte."

Du kombinerer verk med å delta i ei mindre korgruppe som synger "lettere" stoff?

"I fjor var jeg så heldig å bli spurt om å bli med i en liten acapellagruppe som heter Souls. Vi synger mye forskjellig stoff, men hovedsaklig har det gått i arrangementer fra King's Singers, The Real Group og diverse etter The Beatles. I lengden er det lett å bli litt for slapp når man synger med mange andre på samme stemme rundt seg. I en så liten gruppe blir en annen form for utfordring (bla. med klang. Også er det noe eget å være helt alene på en stemme da, som en heltids-solist!" Men heldigvis for oss: det erstatter ikke storkoropplevelsen.

Bonusen med å gå i kor er også alle de fantastiske menneskene man møter. Det blir litt som å ta toget. Alle er ikke med til enhver tid. Noen går av før deg som du vil savne, men samtidig kommer det stadig på noen nye som gjør at det er morsomt å fortsette turen.. Og - viktigst av alt: Det er fortsatt gøy å synge!"

Nullet

GAMLE GLIMT

Her ser vi hvordan Granavollen kunne ta seg ut i "gamle" dager. Dette bilde viser et glimt av det vi kalte "snurrepiperier" på fredagskvelden, hvor fantasien var stor...

STYRETS HJØRNE

Det blir ikke sommer før St. Hans!

Det har vært litt diskusjon om vi burde surfe inn til sommerferie, etter kirkekonsertene. Styret har imidlertid kommet til at vi ønsker å holde øvelsene i gang fram til den 15. juni. Om det blir sommerfest den datoen, eller fredagen etter, bestemmer festkomiteen.

Grunnen til at vi ønsker å stå på til skoleferien, er at tidligere erfaringer tilsier at de fleste ønsker det. Også onsdag før Kr. himmelfartsdag pleier å være populær - gjerne med en forlenget korpils etterpå. Og viktigst: Vi trenger de øvelsene vi kan få. Til høsten er det ikke mange onsdager å ta av, før flyet letter med kurs østover.

Styret